

Spm. nr. S 1622

Til kulturministeren (7/3 96) af:

Kent Kirk (KF):

»Er der efter regeringens opfattelse nogen mulighed for, at Europa-Kommissionen kan blande sig i den europæiske idræts dopingregler under henvisning til, at professionelle idrætsudøvere kan påberåbe sig retten til arbejde og arbejdskraftens frie bevægelighed?«

Begrundelse

Med Europa-Kommissionens øgede interesse for idrætsudøveres vilkår er området for dopingregler nu kommet i fokus. Det er i alles interesse, at idrætsudøvelse sker under fair og lige vilkår for alle uden brug af doping. Idrættens organisationer har fastlagt sanktioner over for de idrætsudøvere, der ikke overholder forbudet. Det er en arbejdsgivers ret at fastlægge rammerne for f.eks. indtagelse af alkohol i arbejdstiden, og det må derfor være naturligt, at organisationerne også har retten til at fastlægge sanktioner f.eks. i form af udelukkelse fra sporten.

Svar (13/3 96)

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Hele idrætsverdenen, både nationalt og internationalt, har ført og fører en prisværdig kamp imod dopingmisbruget på idrætsområdet. Doping er snyderi, det er ofte sundhedsfarligt, og det er i et vist omfang kriminaliseret. I Danmark har vi således lov nr. 916 af 8. december 1993 om forbud mod visse dopingmidler.

Vi har med Bosmandommen set, at professionelle, kontraktansatte sportsfolk inden for EU anses for arbejdstagere med de rettigheder, der deraf følger. Jeg vil for mit eget vedkommende tilføje: og med de forpligtelser, der deraf følger.

Ansættes man som professionel af en idrætsklub inden for DIF's område, må man overholde vilkårene, så længe kontrakten varer. Et sådant vilkår er, at idrætsudøveren i Danmark er underlagt DIF's dopingkontrolregulativ. Det bør efter min mening fremgå af ansættelseskontrakten.

På samme måde må professionelle idrætsudøvere, der ønsker at deltage i nationale eller internationale konkurrencer, acceptere de der-

med forbundne vilkår for deltagelse, herunder dopingkontrol. Vilklårene er klare på forhånd.

De idrætslige sanktioner ved overtrædelser af dopingreglerne kan som bekendt være udelukkelse fra at deltage i idrætsudøvelse under det pågældende nationale eller internationale forbund i kortere eller længere tid. Den professionelle vil altså i sanktionsperioden kun kunne tjene penge på sin sport ved aktivitet uden for organisationernes regi, f.eks. hos private, kommercielle arrangører m.m., som måtte være villige til at se bort fra dopingsanktioner.

Der findes i øvrigt andre sanktioner i samfundet end de her omhandlede, hvorved en person bliver forhindret i at udøve sit hidtidige erhverv i kortere eller længere tid.

Hvorledes De Europæiske Fællesskabers domstol ville dømme i en sag om dopingsanktioner i forhold til bestemmelser i traktaten om erhvervsudøvelse, ved jeg af gode grunde ikke, og jeg vil heller ikke fremkomme med spådomme om det, men det ville være interessant at se en dopingdømt søge rettens bistand til at komme på banen igen trods en dopingdom om karantæne.

Spm. nr. S 1609

Til statsministeren (6/3 96) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Finder statsministeren det ikke betænkeligt, at der i den nuværende regering er ministre, der prioriterer private gøremål højere end landets interesser?«

Begrundelse

I forbindelse med det historiske Asien-Europamøde glimrede statsministeren ved sit fravær på grund af en privat 90-års-fødselsdag. Tidligere er det oplyst, at andre ministre i samme regering prioriterer privatlivet højere end arbejdet som minister. Derved sættes »folkets tjenere« i et nyt relief, som dansk erhvervsliv og danske borgere ikke kan være tjent med. Statsministeren bedes derfor uddybe, hvilke begrundelser der ligger til grund for denne regerings mærkelige prioriteringer, når det gælder arbejdet som »folkets tjenere«.